

UPRavno sodišče
REPUBLIKE SLOVENIJE

REPUBLIKA SLOVENIJA INFORMACIJSKI POOBLAŠČENEC		
Prejeto:	03 -04- 2019	Sig. znak: 0319
V vednost:	Vredn.:	Priloge:
Številka zadeve: 090-277/2017/15		

Številka: II U 36/2018
Datum: 2. 4. 2019

Republika Slovenija
Informacijski pooblaščenec
Zaloška 59

1000 Ljubljana

ZADEVA: Vrnitev upravnih spisov skupaj s pravnomočno sodno odločbo

V upravnem sporu, ki ga je sprožila tožeča stranka Univerza v Mariboru, Pravna fakulteta, Mladinska ulica 9, Maribora, ki jo zastopa Miha Šošić, odvetnik v Mariboru, zoper vašo odločbo, št. 090-277/2017/7 z dne 12. 1. 2018, vam v prilogi vračamo upravni spis, ki se nanaša na zadevo skupaj s pisnim odpravkom pravnomočne sodne odločbe, izdane v tem upravnem sporu.

Višja sodnica svétnica
Vlasta Švigelj Gabrovec, l. r.

Podpis pristojne sodne osebe:
[Handwritten signature]

Priloga:

- upravni spis
- pisni odpravek pravnomočne sodne odločbe

dne 20. 3. 2019

Podpis pristojne sodne osebe:

UPRavno sodišče
Republike Slovenije

II U 36/2018-23

SODBA

V IMENU LJUDSTVA

Upravno sodišče Republike Slovenije, oddelek v Mariboru, je v senatu, ki so ga sestavljale višje sodnice Nevenka Đebi kot predsednica ter Vlasta Švagelj Gabrovec in Melita Ambrož kot članici,

ob sodelovanju višje pravosodne svetovalke Tjaše Bobek, ki je v zadevi poročala in višje pravosodne svetovalke mag. Zorice Brajovič Mensah kot zapisničarice,

v upravnem sporu tožeče stranke: UNIVERZA V MARIBORU, PRAVNA FAKULETA, Mladinska ulica 9, Maribor, ki jo zastopa Miha Šošić, odvetnik v Mariboru, zoper toženo stranko: REPUBLIKA SLOVENIJA, ki jo zastopa Informacijski pooblaščenec, Ljubljana,

zaradi dostopa do informacij za medije,

o tožbi zoper odločbo Informacijskega pooblaščenca št. 090-277/2017/7 z dne 12. 1. 2018,

na seji 20. marca 2019,

RAZSODILO:

- I. Tožba se zavrne.
- II. Vsaka stranka trpi svoje stroške postopka.

OBRAZLOŽITEV

1. Informacijska pooblaščenka (tožena stranka) je z izpodbijano odločbo odločila o pritožbi prosilke Jasmine Cehnar, novinarka časnika Večer, vloženo zoper zavrnilni odgovor Pravne fakultete v Mariboru (tožeča stranka, v nadaljevanju PF) z dne 6. 11. 2017 (brez številke), v zadevi odobritve dostopa do informacij za medije. Pritožbi je ugodila, izpodbijani odgovor odpravila in odločila: organ je dolžan prosilki v roku petih delovnih dni od vročitve te odločbe, po elektronski pošti, posredovati dokument z naslovom „Bruto plačila po pogodbah in ceniku UM za sodelovanje v komisijah in mentorstvu pri zaključevanju starih magistrskih programov“ (1. točka izreka izpodbijane odločbe). V 2. točki izreka je tožena stranka odločila, da v postopku reševanja pritožbe niso nastali posebni stroški.
2. V obrazložitvi izpodbijane odločbe je navedeno, da je prosilka dne 6. 11. 2017 na tožečo stranko naslovila elektronsko sporočilo, v katerem je prosila za informacijo, koliko izplačil je PF nakazala iz naslova postavke „znanstveni magistrski študijski program“ iz cenika PF, in sicer posebej za celotno lansko študijsko leto in posebej za obdobje junij-september 2016, pri čemer je prosila za seznam bruto izplačil po profesorjih in drugih sodelavcih.
3. Tožeča stranka je dne 6. 11. 2016 odgovorila, da v skladu z drugim odstavkom 5.a člena Zakona o dostopu do informacij javnega značaja (v nadaljevanju ZDIJZ) zavrača dostop do zahtevanih informacij, ker se zahteva nanaša na podatke, ki bodo pridobljeni oziroma sestavljeni zaradi nadzornega postopka, ki ga v skladu z zakonom vodi nadzorni organ, specializiran za finančni nadzor, in je nadzorni postopek še v teku. Pojasnila je, da je na Univerzi v Mariboru (v nadaljevanju UM) v teku revizija notranjega poslovanja članic, kjer se preverjajo tudi izplačila profesorjem in zato do njenega zaključka, v skladu z dogovorom z revizijsko hišo, ne more podati več informacij.
4. Tožena stranka je pritožbi ugodila z obrazložitvijo, da finančni nadzor s strani revizijske hiše ne ustreza pogojem izjeme po drugem odstavku 5.a člena ZDIJZ, saj revizijskih družb ni mogoče uvrstiti med „drug nadzorni organ“. Pojasnjuje, da je revizijska družba v skladu z Zakonom o revidiranju (v nadaljevanju ZRev-2) opredeljena kot družba s sedežem v Republiki Sloveniji, ki je organizirana kot gospodarska družba po zakonu, ki ureja gospodarske družbe, in ima veljavno dovoljenje Slovenskega inštituta za revizijo za opravljanje storitev revidiranja, in pooblaščen revizor ali pooblaščen revizorka, ki samostojno opravlja storitve revidiranja kot samostojni podjetnik posameznik in ima dovoljenje Inštituta za opravljanje storitev revidiranja, zaradi česar ne sodi med „nadzorne organe“, tudi iz razloga, ker pri revizijskih družbah ni mogoče zaznati „oblastnih, javnopravnih nalog nadzora“. Pojasnjuje tudi, da revizijske družbe opravljajo revidiranje, ki

pomeni revidiranje računovodskih izkazov, druge posle dajanja zagotovil in posle opravljanja dogovorjenih postopkov, ki se izvajajo na podlagi pravil Mednarodne zveze računovodskih strokovnjakov s področij revidiranja, dajanja zagotovil in etike. Revidiranje se opravlja v primerih, določenih z zakonom, ali na podlagi naročila pravne osebe, kar pa ne sodi med „oblastne“ naloge v smislu drugega odstavka 5.a člena ZDIJZ. Nadalje ugotavlja, da so predmet zahteve informacije, s katerimi organ nedvomno razpolaga že iz naslova vodenja izplačil profesorjem in drugim sodelavcem, zato jih ni mogoče obravnavati kot „podatek, pridobljen ali sestavljen zaradi nadzornega postopka“, kar je prav tako pogoj za obstoj zatrjevanje izjeme. Nazadnje pa dodaja, da se zato, ker zahtevane informacije po njeni oceni niso predmet nadzornega postopka pri organu, ki bi sodil v okvir zatrjevanje izjeme, ni spuščala v presojo, ali je nadzorni postopek še v teku.

5. V nadaljevanju izpodbijane odločbe je tožena stranka po uradni dolžnosti še preverjala, ali gre v zvezi z informacijami, ki jih je prosilka zahtevala, za izjeme od prostega dostopa po prvem odstavku 6. člena ZDIJZ. Ugotavlja, da slednje niso podane, prav tako pa jih ni zatrjevala tožeča stranka. Pojasnjuje, da so v zahtevanem dokumentu sicer navedena imena in priimki mentorjev, kar pomeni, da zahtevana informacija vsebuje osebne podatke, na podlagi katerih so osebe določljive, vendar podatki, ki jih je zahtevala prosilka, zaradi razloga, ker gre za podatke, ki so povezani s porabo javnih sredstev, ne sodijo med varovane podatke. Tožeča stranka kot javni zavod namreč razpolaga z javnimi sredstvi, zato zahtevana izplačila izkazujejo podatek o porabi javnih sredstev. Pri tem se sklicuje na določbo petega odstavka 20. člena Zakona o računskem sodišču (v nadaljevanju ZRacS-1), po kateri izhaja logičen sklep, da pojem javnih sredstev ne zajema zgolj proračunskih sredstev, pač pa tudi sredstva, ki jih izvajalec javne službe za izvajanje javne službe pridobi iz drugih virov, ter v konkretnem primeru navaja prvi odstavek 72. člena Zakona o visokem šolstvu (v nadaljevanju ZViS). Nadalje pojasnjuje, da se do istega zaključka pride tudi z jezikovno razlago (argumentum a contrario) 1. alineje tretjega odstavka 6. člena ZDIJZ ter zaključuje, da je zaradi navedenega treba pojem javne porabe razumeti širše, in sicer v smislu definicije, ki izhaja iz petega odstavka 20. člena ZRacS-1. Svojo odločitev opira tudi na odločbo Ustavnega sodišča št. U-I-272/97 z dne 23. 11. 2000, v kateri je to zavzelo stališče, da so s sredstvi javnih financ mišljena v primeru javnih zavodov vsa sredstva, ki jih ti zavodi pridobivajo na katerega od načinov, uzakonjenih v prvem odstavku 48. člena Zakona o zavodih, iz takšne odločitve pa nedvomno sledi, da je treba pojem javnih sredstev razlagati široko, tako da ta pojem ne zajema le proračunskih sredstev.
6. Tožeča stranka vlaga tožbo v upravnem sporu in sodišču predlaga, da izpodbijano odločbo odpravi in pritožbo prosilke zavrne, podredno pa predlaga, da izpodbijano odločbo odpravi in zadevo vrne toženi stranki v ponovni postopek. V obeh primerih priglaja tudi stroške tega upravnega spora. Po mnenju tožeče stranke je

tožena stranka napačno in nepopolno ugotovila dejansko stanje in napačno uporabila materialno pravo. Pojasnjuje, da je tožena stranka sicer pravilno ugotovila, kakšna je splošna dejavnost revizijskih družb, vendar ni upoštevala konkretne situacije, in sicer da je pravna oseba, ki je naročnik predmetne revizije pri revizijski družbi, avtonomna univerza, ustanovljena s strani Republike Slovenije, ki izvaja nacionalni program visokega šolstva kot javno službo. Ne gre torej za revizijo, ki bi jo naročila pravna oseba zasebnega prava, zato ni mogoče trditi, da ne gre za „oblastne naloge“ in da revizijska družba ne predstavlja nadzornega organa v smislu drugega odstavka 5.a člena ZDIJZ, temveč za notranjo revizijo, za katero je UM v okviru izvajanja javne službe pooblastila določeno revizijsko družbo, na takšen način pa UM uresničuje svojo kontrolno vlogo. V zvezi z navedenim tožeča stranka posebej poudarja, da drugi odstavek 5.a člena „oblastnih nalog“ sploh ne omenja.

7. Nadalje tožeča stranka še pojasnjuje, da v skladu z 58. členom Ustave Republike Slovenije (v nadaljevanju URS) univerze delujejo avtonomno in v skladu z 2. alinejo drugega odstavka 6. člena ZViS s statutom samostojno urejajo notranjo organizacijo in delovanje. V skladu z navedenim ima tako univerza pravico določiti notranje postopke za nadzor nad zakonitostjo in smotrnostjo porabe finančnih sredstev. V ta namen je sprejela Pravilnik o notranjem revidiranju na Univerzi v Mariboru (v nadaljevanju Pravilnik), v skladu s katerim je namen notranjega revidiranja na podlagi neodvisnega presojanja delovanja UM njenemu poslovodstvu zagotoviti ustrezne spoznavne podlage za uresničevanje njegove kontrolne vloge, med specifične namene notranjega revidiranja pa sodi tudi presojanje zakonitosti delovanja, učinkovitosti in gospodarnosti poslovanja ter resničnost in poštenost računovodskih izkazov. Pravilnik sicer predvideva notranjerevizijsko službo kot samostojno organizacijsko enoto poslovodstva, vendar na UM ta služba še ni bila ustanovljena, zato se posamezne naloge notranje revizije poverjajo zunanjim neodvisnim revizijskim hišam. V konkretnem primeru je Upravni odbor UM sprejel sklep, s katerim je podal soglasje k Strateškem revizijskem načrtu UM za obdobje 2016-2020, katerega del je tudi izvedba postopka notranje revizije, za izvedbo nadzornega postopka pa je UM pooblastila revizijsko družbo Ernst & Young Revizija, poslovno svetovanje d.o.o.. Po mnenju tožeče stranke tako postopek notranje revizije znotraj univerze predstavlja nadzorni postopek, ki ga opravlja nadzorni organ, specializiran za finančni nadzor, v smislu drugega odstavka 5.a člena ZDIJZ, prav tako pa gre tudi za nadzorni postopek z naravo oblastnega, javnopravnega nadzora v kontekstu posebnega pravnega položaja univerz in njihovega avtonomnega delovanja.
8. Nadalje tožeča stranka opozarja, da so bile informacije, ki jih je v predmetni zadevi zahtevala prosilka, pridobljene ali sestavljene zaradi nadzornega postopka. Kot članica UM je bila namreč z dopisom z dne 8. 3. 2017 obveščena o notranji reviziji, nato pa je bila z elektronsko pošto iz kabineta rektorja z dne 2. 11. 2017

pozvana, naj posreduje seznam, iz katerega so razvidna bruto izplačila profesorjem in pogodbenim sodelavcem za sodelovanje v komisijah in mentorstvu pri zaključevanju starih magistrskih programov. Poudarja, da v skladu s 30. členom Pravilnika navedeni seznam spada v kategorijo revizijskega gradiva. Nazadnje tožeča stranka še pripominja, da je izpolnjen tudi tretji pogoj iz drugega odstavka 5.a člena ZDIJZ, in sicer da je nadzorni postopek trajal v času prejema zahteve prosilke, saj se je revizija pričela izvajati s pozivom z dne 8. 3. 2017 in do zahteve dne 6. 11. 2019 še ni bila zaključena.

9. Tožena stranka v odgovoru na tožbo sodišču predlaga, da tožbo kot neutemeljeno zavrne. Pojasnjuje, da je bil drugi odstavek 5.a člena v ZDIJZ dodan z novelo ZDIJZ-E z namenom varstva izvedbe nadzorstvenih postopkov s strani nadzornih organov s finančnega področja, pri čemer je zakonodajalec v določbo izrecno vključil Banko Slovenije, organ, pristojen za nadzor trga vrednostnih papirjev in organ za zavarovalniški nadzor, torej organe, ki sodijo med slovenske regulatorje finančnega področja, hkrati pa je dopustil možnost, da se v okviru te izjeme varujejo tudi „drugi nadzorni postopki“, ki niso naštet, če gre za „organe“, ki izpolnjujejo pogoj, da so „specializirani za finančni nadzor“ v smislu drugega odstavka 5.a člena ZDIJZ. Ker je izjeme od prostega dostopa treba razlagati ozko in pri tem izhajati iz namena določbe, ki je usmerjena v tri ključne, tudi evropsko priznane finančne regulatorje, po oceni tožeče stranke ni nobenega dvoma, da je izjemo mogoče uporabiti le za tiste nadzorne postopke, ki opravljajo oblastne, javnopravne naloge na področju finančnega nadzora in da gre za „organ“, kamor revizijske hiše ni mogoče uvrstiti. Nadalje navaja, da v primeru revizije s strani revizijske hiše ni mogoče govoriti o nadzornem organu, saj se od takšnega zahteva, da je neodvisen, nepristranski, samostojen ter da izvaja nadzor neodvisno od volje nadzorovanega subjekta, v obravnavanem primeru pa je tožeča stranka revizijo svojega finančnega poslovanja naročila sama pri zasebnem podjetju, ki ga je tudi sama izbrala in mu dala pooblastilo, zato ni mogoče govoriti o „nadzornem organu“ v smislu izjeme iz drugega odstavka 5.a člena ZDIJZ. Dodaja, da v kolikor bi se navedena izjema razlagala na način, kot si jo razlaga tožeča stranka, bi se na ta način zavezani organi z „angažiranjem revizijskih hiš“ izognili transparentnemu delovanju, kar pa ni bil namen zakonodajalca. Nazadnje tožena stranka ponovno poudarja, da je tožeča stranka kot javni zavod in izvajalec javne službe z zahtevanimi informacijami nedvomno razpolagala že iz naslova vodenja izplačil, sicer navedenega seznama sploh ne bi mogla pripraviti, zato ga ni mogoče obravnavati kot „podatka, ki je pridobljen ali sestavljen zaradi nadzornega postopka“.
10. Tožeča stranka v svoji pripravljalni vlogi vztraja pri navedbah iz tožbe ter pri tem dodaja, da dejstvo, da je UM revizijo naročila pri pooblaščenih revizijskih hišah, ne vpliva na neodvisnost postopka finančnega nadzora - revizije, in da na takšen način UM uresničuje svojo nadzorno vlogo, h kateri je zavezana kot pravna oseba,

ki izvaja javno službo in je porabnik javnih sredstev. Poudarja, da je s pooblaščenjem zunanjih neodvisnih revizijskih hiš zagotovljena še večja neodvisnost, nepristranskost in samostojnost opravljanja finančnega nadzora tožeče stranke, v predmetni zadevi pa tudi ne more biti govora o izogibanju transparentnemu delovanju, saj je bila notranja revizija sprožena veliko pred vložitvijo zahteve prosilke. V zvezi s sestavo spornega dokumenta pa tožeča stranka dodatno navaja, da je zahtevo revizorjev, da sporni dokument pripravi, prejela po elektronski pošti dne 2. 11. 2017, in da četudi bi s temi podatki, razpršenimi v več evidencah, razpolagala že pred podano zahtevo revizorjev, je sam dokument oziroma seznam nedvomno sestavila šele na zahtevo revizorjev.

11. Tožena stranka v svoji pripravljalni vlogi vztraja pri navedbah v izpodbijani odločbi in odgovoru na tožbo. Pri tem dodaja, da revizijska hiša ne sodi med „organ“, ki bi na podlagi zakonskih pooblastil izvajal postopek nadzora, saj nima javnopravnega pooblastila, da bi na podlagi lastne odločitve oziroma po uradni dolžnosti in brez plačila izvedla postopek pri drugem subjektu oziroma pri tožeči stranki. Poudarja, da je samo v primerih, ko se nadzorni organ sam odloči, da bo izveden nadzorni postopek pri določenem subjektu, za kar ima podlago v zakonu, mogoče govoriti o „nadzornem organu“ in v tej zvezi o „nadzornem postopku“. Pri reviziji s strani revizijskih družb pa gre za pogodbeno razmerje, ki se izvede na podlagi naročila posamezne stranke in proti plačilu, zato vztraja, da v konkretnem primeru niso izpolnjeni pogoji iz drugega odstavka 5.a člena ZDIJZ.
12. Stranka z interesom (prosilka Jasmina Cehnar) odgovora na tožbo ni podala.
13. Tožba ni utemeljena.
14. Po določbi drugega odstavka 5.a člena ZDIJZ lahko organ prosilcu zavrne dostop do zahtevane informacije ali njeno ponovno uporabo, če se zahteva nanaša na podatek, ki je pridobljen ali sestavljen zaradi nadzornega postopka, ki ga v skladu z zakonom vodi Banka Slovenije, organ, pristojen za nadzor trga vrednostnih papirjev ali zavarovalniški nadzor, ali drug nadzorni organ, specializiran za finančni nadzor, če je nadzorni postopek še v teku. Ko je postopek nadzora zaključen, organ lahko zavrne dostop ali njeno ponovno uporabo tudi, če bi razkritje zahtevane informacije povzročilo škodo drugi osebi ali če bi to resno ogrozilo izvajanje drugih zakonskih nalog nadzorne institucije, ki je vodila postopek.
15. Sodišče ugotavlja, da je v tem upravnem sporu med strankama sporno vprašanje, ali finančni nadzor s strani revizijske hiše ustreza pogojem izjeme iz drugega odstavka 5.a člena ZDIJZ.
16. Tožeča stranka zatrjuje, da je UM v okviru avtonomije iz URS in pooblastil v

okviru ZViS pooblastila revizijsko hišo za nadzor nad zakonitostjo in smotrnostjo porabe finančnih sredstev ter da na takšen način uresničuje svojo kontrolno vlogo. Nasprotno pa tožena stranka zatrjuje, da je navedeno izjemo mogoče uporabiti le za nadzorne postopke, ki opravljajo oblastne, javnopravne naloge na področju finančnega nadzora in da se od nadzornega organa zahteva, da je neodvisen, nepristranski in samostojen ter da izvaja nadzor neodvisno od volje nadzorovanega subjekta.

17. Sodišče se strinja s toženo stranko, da je pri razlagi določb ZDIJZ in s tem pri razlagi drugega odstavka 5.a člena treba upoštevati tudi namen zakona. Navedena določba je bila v zakon dodana z novelo ZDIJZ-E z namenom varstva nadzornih postopkov, ki jih vodijo slovenski regulatorji s finančnega področja. Izjema se izrecno nanaša na Banko Slovenije, Agencijo za trg vrednostnih papirjev in Agencijo za zavarovalniški nadzor, poleg tega pa se izjema nanaša tudi na druge nadzorne postopke, če jih v skladu z zakonom vodijo organi, specializirani za finančni nadzor. Ker tako iz same določbe kot tudi iz zakonodajnega gradiva ni mogoče razbrati, katere „druge“ postopke oziroma organe navedena določba zajema, je treba odločati od primera do primera. Tako je Informacijski pooblaščenec v odločbi št. 090-5/2017/11 z dne 2. 3. 2017 zavzel stališče, da Računsko sodišče sodi med „druge nadzorne organe, pristojne za finančni nadzor“, saj njegovo ureditev in pristojnosti določa zakon, ki ga v 1. členu opredeljuje kot najvišji revizijski organ za kontrolo državnih računov, državnega proračuna in celotne javne porabe v Republiki Sloveniji. Ob tem sodišče poudarja, da so pred novelo ZDIJZ-E določbe o varovanju informacij, pridobljenih v postopkih nadzora, urejali področni zakoni, in sicer zakoni, ki urejajo postopke nadzora s področja finančnega sistema. Zakonodajalec je tako pri spremembi ZDIJZ-E izhajal predvsem iz dejstva, da varovanje teh podatkov sistemsko ni bilo urejeno tako, da bi se lahko preprečil vsesplošen pristop do njih ali celo njihova zloraba. Ker gre pri navedenih postopkih za zaupne informacije, katerih razkritje bi lahko ogrozilo učinkovito izvajanje samega nadzora, se je zato odločil za posebno varstvo teh nadzornih postopkov v 5.a členu ZDIJZ. Sodišče tako ugotavlja, da iz namena navedene določbe izhaja, da se izjema uporablja le v primeru finančnih regulatorjev, ki so tako v Sloveniji, kot tudi v pravnih redih drugih držav v Evropi le trije, in se zato strinja s toženo stranko, da je treba izjeme od prostega dostopa razlagati ozko, in da je zato izjemo iz drugega odstavka 5.a člena ZDIJZ mogoče uporabiti le za tiste nadzorne postopke, ki se opravljajo v okviru oblastnih, javnopravnih nalog na področju finančnega nadzora.
18. Sodišče nadalje ugotavlja, da iz določbe drugega odstavka 5.a člena ZDIJZ izhaja, da je mogoče o „nadzornemu organu“ govoriti le, ko ima ta podlago za izvedbo nadzornega postopka pri določenem subjektu v zakonu. Zakon mora določiti tako organ, ki nadzorni postopek izvaja, kot tudi sam postopek, v okviru zakonskih

pooblastil pa se lahko nato organ sam odloča, kdaj bo opravil nadzor, nad katerim subjektom in kaj bo preverjal. Nadzorni organ v smislu drugega odstavka 5.a člena ZDIJZ mora zato biti neodvisen, nepristranski, in samostojen ter mora izvajati nadzor neodvisno od volje nadzorovanega subjekta.

19. Nasprotno pa sodišče ugotavlja, da revizijska hiša ne more soditi med „nadzorni organ“, ki bi na podlagi zakonskih pooblastil izvajal postopek nadzora, saj nima javnopravnega pooblastila, da bi na podlagi lastne odločitve oziroma po uradni dolžnosti in brez plačila izvedla postopek pri drugem subjektu. Pri reviziji s strani revizijskih hiš gre namreč za pogodbeno razmerje, postopek pa se izvede na podlagi naročila posamezne stranke in proti plačilu. V konkretnem primeru gre torej zgolj za pogodbeno razmerje med UM in revizijsko hišo, in ne za organ, ki bi bil zakonsko pooblaščen za izvajanje nadzora pri UM, pri tem nadzoru pa neodvisen. UM se je namreč sama odločila za izvedbo revizije, sama izbrala določeno revizijsko hišo in ji dala pooblastilo za izvedbo postopka. V skladu z navedenim zato v konkretnem primeru ni mogoče govoriti o „nadzornem organu“ v smislu izjeme po drugem odstavku 5.a člena ZDIJZ.
20. Da gre zgolj za notranjo revizijo in ne za nadzorni postopek, ki ga v skladu z zakonom izvaja nadzorni organ, specializiran za finančni nadzor, pa izhaja tudi iz Pravilnika. 3. člen Pravilnika namreč določa, da je splošni namen notranjega revidiranja na podlagi neodvisnega presojanja vseh vidikov delovanja UM njenemu poslovodstvu zagotoviti ustrezne spoznavne podlage za uresničevanje njegove kontrolne vloge. V ta namen Pravilnik predvideva ustanovitev notranjerevizijske službe, ki pa na UM še ni ustanovljena, zato UM izvajanje notranje revizije poverja zunanjim revizijskim hišam, kot je to storila tudi v predmetni zadevi. Že iz samega namena Pravilnika tako izhaja, da se nadzor na UM izvaja z namenom presojanja zakonitosti delovanja ter učinkovitosti in gospodarnosti poslovanja UM in njenih članic, o čemer se poroča poslovodstvu, zato tudi s tega vidika ni mogoče govoriti o nadzornem postopku v smislu drugega odstavka 5.a člena ZDIJZ.
21. V nadaljevanju izpodbijane odločbe se tožena stranka nato opredeljuje še do pogoja, ali je zahtevane informacije mogoče obravnavati kot „podatek, pridobljen ali sestavljen zaradi nadzornega postopka“.
22. Sodišče v zvezi s tem najprej poudarja, da morajo biti za uporabo izjeme po drugem odstavku 5.a člena ZDIJZ izpolnjeni trije kumulativni pogoji, in sicer, 1. da mora biti podatek pridobljen ali sestavljen zaradi nadzornega postopka, 2. da mora nadzorni postopek izvajati Banka Slovenije, organ, pristojen za nadzor trga vrednostnih papirjev ali zavarovalniški nadzor, ali drug nadzorni organ, specializiran za finančni nadzor ter 3. da mora biti nadzorni postopek v času prejema zahteve za dostop do informacij še v teku. Za uporabo izjeme morajo tako

biti izpolnjeni vsi trije pogoji hkrati. Ob ugotovitvi, da eden izmed njih ni izpolnjen, toženi stranki niti ne bi bilo treba ugotavljati, ali sta izpolnjena tudi preostala dva. Ker pa sta se tako tožeča kot tožena stranka do pogoja, ali je bil „podatek, pridobljen ali sestavljen zaradi nadzornega postopka“ opredelili, ga bo obravnavalo tudi sodišče.

23. Tožeča stranka glede navedenega pogoja zatrjuje, da je sporni seznam izplačil, ki ga je zahtevala prosilka, sestavila v okviru nalog, ki jih mora članica UM opraviti med postopkom notranje revizije oziroma pripravi nanjo. Nasprotno pa tožena stranka zatrjuje, da tožeča stranka kot javni zavod in izvajalec javne službe z zahtevanimi informacijami nedvomno razpolaga že iz naslova vodenja izplačil, ne glede na to, v kakšni obliki se ti podatki nahajajo, zato navedeni pogoj ni izpolnjen.
24. Po prvem odstavku 4. člena ZDIJZ je informacija javnega značaja informacija, ki izvira iz delovnega področja organa, nahaja pa se v obliki dokumenta, zadeve, dosjeja, registra, evidence ali drugega dokumentarnega gradiva, ki ga je organ izdelal sam, v sodelovanju z drugim organom ali pridobil od drugih oseb. Iz navedenega člena tako izhaja, da mora zahtevana informacija že obstajati, da se lahko šteje za informacijo javnega značaja. Ob tem je mogoče iz sodne prakse povzeti stališče, da priklic obstoječih podatkov iz računalniške baze ne pomeni ustvarjanja novega dokumenta, če je to mogoče opraviti enostavno in hitro, in se torej šteje, da takšna informacija pri organu že obstaja.
25. Glede na navedeno se po presoji sodišča lahko izjema iz drugega odstavka 5.a člena nanaša samo na informacije, ki pri organu že obstajajo, in so kot take opredeljene kot informacije javnega značaja, da bi se lahko izjema tudi uporabila, pa mora biti izpolnjen še dodaten pogoj, in sicer, da je dokument pridobljen ali sestavljen zaradi nadzornega postopka. Sodišče se strinja s toženo stranko, da tožeča stranka kot javni zavod in izvajalec javne službe z zahtevanimi informacijami razpolaga že iz naslova vodenja izplačil, saj je dejstvo, da organ z informacijami razpolaga, osnoven pogoj, da se lahko informacija opredeli kot informacija javnega značaja po prvem odstavku 4. člena ZDIJZ, hkrati pa tudi verjame navedbam tožeče stranke, da je bil sporni dokument sestavljen na zahtevo revizorjev tekom revizijskega postopka. Tožeča stranka namreč zagotovo ne vodi evidenc izplačil profesorjem in ostalim sodelavcem v obliki tabel, kot je sporna tabela v predmetni zadevi. Kljub navedenim ugotovitvam pa sodišče poudarja, da zaradi neizpolnjevanja pogoja, da mora nadzorni postopek v skladu z zakonom voditi nadzorni organ, specializiran za finančni nadzor, kar je sodišče že obrazložilo zgoraj, pogoji za sklicevanje na izjemo po drugem odstavku 5.a člena ZDIJZ niso izpolnjeni. Posledično se do tretjega pogoja, in sicer, ali je bil nadzorni postopek v trenutku podaje zahteve še v teku, sodišče, tako kot tudi tožena stranka v svoji izpodbijani odločbi, ni opredeljevalo.

26. Po povedanem je sodišče presodilo, da je odločitev tožene stranke pravilna in zakonita, tožbeni ugovori pa neutemeljeni, zato je sodišče tožbo kot neutemeljeno zavrnilo na podlagi prvega odstavka 63. člena Zakona o upravnem sporu (v nadaljevanju ZUS-1).
27. Ker je sodišče tožbo zavrnilo, v skladu z določbo četrtega odstavka 25. člena ZUS-1, vsaka stranka trpi svoje stroške postopka.

PRAVNI POUK

Pritožba zoper to sodbo ni dovoljena (prvi odstavek 73. člena ZUS-1)

Maribor, 20. marec 2019

Predsednica senata:

Nevenka Đebi, l. r.

Ta prepis je soglasen z izvirnikom
Priloge priložiti podpis Debe: